සිසිර දිසානායක

නිහඬ වූ තබ්ලාව

ගීතයක සුළු මුල සොයා ඊට අදාල අය හා පිළිසඳරක යෙදීම "ගී සඳළුවේ" පිළිවෙතයි. එසේ වුව ද මීට වසරකට පමණ ඉහතදී අපේ දේ කැටිකොටගෙන ජාත්‍යන්තර තලයට ගියා වූ ප්‍රවීණ වාද්‍ය විශාරදවරයකු සමඟ පිළිසඳරක යෙදුනෙමු. " ද ශ්‍රී ලංකා " ඕස්ට්‍රේලියා චැරිටබල් හේල්ත් ෆන්ඩ්" :ඔ්‍යඃ ීසෟෂ බ්හණ් " ීඔසෟබෂ් ක්‍ය්සෟෂඔ්ජ්බෑ ෑ්බඔ්‍ය ජඹහෟ* දියත් කරනා "යළි හද පණ ගැන්වීමේ ව්‍යාපෘතිය" වෙනුවෙන් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයීය භාෂා සහ සංස්කෘතික අධ්‍යනාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය ශාස්ත්‍රවේදී ප්‍රදීප් රත්නායක සිතාර් වාද්‍ය විශාරදයන් පැවැත් වූ "ප්‍රදීපාංජලී" ප්‍රසංගයෙන් අනතුරුව ඒ වෙනුවෙන් කළ කතාබහයි ඒ. එම ප්‍රසංගය සඳහා තාල වාදනයෙන් සහය වීමට රත්නායකයන් සමඟ මෙහි පැමිණි ප්‍රවීණ තබ්ලා වාද්‍ය විශාරද විජේරත්න රණතුංගයන් සමඟින් ද එදින වෛද්‍ය රංජිත් හෙට්ටිආරච්චි මහත්මාගේ නිවහනේදී කතා බහක නියැලෙන්නට අමතක නොකළෙමු, අපි. පසුගිය දා අප අතරින් සදහට ම වෙන් වූ රණතුංගයන්ගේ වියෝව පිළිබඳව කන වැකෙත්ම සිතෙහි ඇති වූ හැඟීම් වචනයට පෙරැළිය නොහේ.

වසරක කාලයක් තිස්සේ ම එම සාකච්ඡාව "ගී සඳළුව" වෙනුවෙන් ලිවීමට නොහැකි වීමේ පමාව අපව ඉච්ඡාභංගත්වයට පත්කරවන්නක් වීය. එදා මෙදා තුර තබ්ලාව හැඬවූ ඒ ජ්‍යෙෂ්ඨතම ප්‍රවීණයාගේ දසැඟිලි නිසල වීම මේ සියල්ලකම ඇති අනිත්‍යභාවය සිහිකරවන්නක් වීය. මඟ හැරී ගිය යුතුකම දැන්වත් ඉටු කළ යුතු නො වේ ද ? සංගීත කථිකාචාර්යවරයෙකු වශයෙන් සිය ගණන් සිසුනට ශිල්පය වැඩ වූ සහ ජනප්‍රිය සංගීතාංගයක් වූ ගීතය වෙනුවෙන් සියළු පෙරදිග තාල වාද්‍ය හැඬවමින් ද එම ගීත සඳහා තාල වාද්‍ය රටා නිර්මාණය කරමින් ද නිහඬව අනුපමේය සේවයක් කළා වූ රණතුංගයෝ "ස" වැනි ප්‍රසංග වේදිකාවලදී සිය ශිල්පය පෞර්ෂ්‍යය විදාලමින් රසික සිත් බැඳ ගත්හ. එදා පටිගත කරගත් එම සාකච්ඡාව වෙනුවෙන් අවධි කළ ඒ රණතුංගයන්ගේ හඬ අද යන්ත්‍ර තුලින් නික්මෙන විට සිත කීරි ගැසී යයි.

"ඇත්තට ම විදේශ ප්‍රසංග රාශියකට මං සහභාගි වෙලා තියෙනවා. වැඩි වශයෙන්ස සම්බන්ධ වුණේ ලංකාවෙ ඉන්න ගායන ශිල්පීන් එක්ක. ප්‍රදීප් එක්ක මේ ආව ගමන ඇත්තටම අළුත් අත්දැකීමක්. අපේ සංගීතය ජාත්‍යන්තර තත්ත්වයට යන්ඩ ඕන කියලා හැමෝම කතා කරනවා. ඒ වුණාට එකම රටකවත් අපේ ගායන ශිල්පියෙකුගේවත් වාදන ශිල්පියෙකුගේවත් දේවල් මාධ්‍යවල ප්‍රචාරය වෙන්නෙ නෑ. අපේ අයත් ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ තමයි ඉන්නේ. නමුත් වෙනත් රටවල අයගේ දේවල් අපේ රටේ පෙන්වනවා ඒ අය ජාත්‍යන්තර ශිල්පීන් විදියට කතා කරනවා. "ප්‍රදීපාංජලී" ප්‍රසංගය ඕස්ට්‍රේලියානුවන් පවා පුදුමයට පත් කළා. මේ වගේ දක්ෂයින් ශ්‍රී ලංකාවේ ඉන්නවද කියලා ඔවුන්ටවත් අදහාගන්න බැරි වුණා. "විජේරත්න රණතුංගයන්" ගේ හැඟීම් බර හඬ අගේට පටිගත වී තිබුණා.

"දැන් මෙහේ කෙනෙක් කතා කළා. ඒ ඕස්ට්‍රේලියානු ජාතිකයා මගෙන් අහනවා "උඹලගේ රටේ කොහෙද උඹලා ඉන්නෙ ?" කියලා. ඔහු හොඳින් තබ්ලා වාදනය බලාගෙන හිටියලු. එකම "සංගත් " එකක්වත් අත අරින්නෙ නැතිව වාදනය කරපු බව එයා දැක්කලු. ප්‍රදීප්ට දුන්න සහයෝගය ගැන එයා හොඳට බලාගෙන හිටියලු. අපි නිකං වාඩි වෙලා ඉන්නවා වගේ පෙණුනත් අත දෙක වැඩ කරනවා. ඉතින් ඒක එයා බලාගෙන ඉඳලා. ඉතින් ඒ වාගේ සංවේදී ප්‍රේක්ෂකයෝ ඉදිරියේ මේ පවත්වපු ප්‍රසංගය ගැන ඇත්තටම අපි හරි සතුටුවෙනවා.

"ගායන ශිල්පියෙකුගේ ප්‍රසංගයට සහභාගි වුණත් මගේ තබ්ලා වාදනය පැත්තෙනුත් යමක් ඉදිරිපත් කරන්න තියෙනවානම් තමයි මම කැමති. මෙතෙක් කල් කරපු ප්‍රසංග වලදී කළේ ගීතයට කරපු වාදනයම වේදිකාවේ වාදනය කරපු එකයි. "ප්‍රදීපාංජලී" ප්‍රසංගයේදී අපි ඉගෙන ගත්ත ශිල්පයත් සමඟ බද්ධ වෙලයි අපේ වාදන ඉදිරිපත් කළේ. ඒකයි විශේෂත්වය. ප්‍රදීප් එක්ක මං වෙනත් රටවල් පහක විතර ගියා. ඒත් විදේශීය ප්‍රවීණයින් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා කරපු දෙවෙනි ප්‍රසංගයයි මේ.

මව්බිමේ තරුණ ගායන ශිල්පීන් පිළිබඳව අප නැගූ පැණයකට පිළිතුරු දෙමින්.....

තරුණ පිරිස් රැවටීමකට පත් කරන එකයි පෞද්ගලික නාලිකා කරන්නේ. ඒ ඒ නාලිකා ජනප්‍රිය වෙන්නටයි ඒ නාලිකා උත්සහ කරන්නේ. හැම දෙයක් ම මුදල් මතනේ..... දැන් ඔය නොයෙක් "ස්ටාර්ස් " කියන වැඩ සටහන්වලින් කිසිකෙනෙක් ඉදිරියට යන්නෙ නෑ. එක වැඩසටහන් පෙළක් ගියාම ඒක එතනින් ඉවරයි. අර ළමයින්ට වෙච්ච දෙයක් නෑ.

අනික් වැදගත් කාරණය තමයි ඒ ඒ ගායකයින්ට අනන්‍ය වුණ හඬක් තියෙනවා. දැන් ජෝතිපාල මහත්මයට තියෙන්නෙ වෙන ම හඬක්. ඒක පස්සේ කාලවලදිත් දකින්න ලැබුණා. වික්ටර්, සනත් ගත්තම හඬවල් දෙකක්. සුනිල්, එඩ්වඩ් ගත්තම තවත් හඬවල් දෙකක්. ඒ වෙනසට තමයි රසිකයො ප්‍රිය කළේ. දැන් අහන්න ලැබෙන්නෙ අනුකරණමනෙ. පරණ ගායක ගායිකාවො මැරි මැරී උපදිනවා වගෙයි. ඉතින් අනික් අයගේ ගීත ගායනා කළාම අනන්‍යභාවයක් දකින්න ලැබෙන්නෙ නෑනෙ. ඉතින් කවදාවත් අරගොල්ලන්ට එහා මේ අයට යන්න ලැබෙන්නෙ නෑ. මං දන්න හොඳට ගායනා කරන ළමයෙක් හැම තැනම ගායනා කළේ හරුන් ලන්ත්‍ර, මොහිදීන් බෙග් වාගේ අයගෙ ගීත. ඒ ළමයා සී.ඩී. එකක් පිට කළා. ඒ සී.ඩී. එක ගියේ නෑ. මොකද දැන් අදටත් වේදිකාවට නැංගම එයාගෙන් ඉල්ලන්නේ අර පරණ ගීත.
හොඳ නවකයින් ඉන්නවා. නමුත් ඒ අය වැඩිපුර උනන්දුවෙන්නෙ රූපවාහිනියේ පෙනී ඉන්න. එහෙම නැත්නම් වේදිකාවක පෙනී හිටින්න. ඉගෙන ගන්න, වැඩි දියුණු කරගන්න උනන්දු වෙනවා මදි. දැන් ප්‍රදීපාංජලී ප්‍රසංගයේ වාදනය කරපු විදේශික ජෑස් වාදන ශිල්පියා බලන්න. අනික් වාදන එක්ක අනුගත වෙලා කොයි තරම් සංයමයකින් වාදනය කළා ද? ඒත් තරුණයෙක්නෙ. ඔහු තමන් කැපී පෙනෙන්න "දඩ බඩ" ගාලා වාදනය කළේ නෑනේ. ඒ එක්කම තමන්ගේ ශිල්පයත් ඇඟට නොදැනී පෙන්නුවා. වාදනය ඔහු කළේ "ඇඟෙන්ම" යි.

දැන් ජනප්‍රියකම තමයි මුලටම ගන්නෙ. සංගීතය ගැන මෙලෝ අවබෝධයක් නැති අයනේ ඔය "සුපර් ස්ටාර්" විනිශ්චය මණ්ඩලවල ඉනනේ. අයි ඒ ? ජනප්‍රියකම නිසා. බොහොම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් තියෙන්නේ. ඉගෙනගෙන ඉදිරියට එන්න උත්සහ කරන පිරිසක් ඉන්නවා. නමුත් අර අයට මාධ්‍යවලින් තියෙන ප්‍රචාරය වැඩි නිසා ඒ අය යටපත් වෙනවා. ප්‍රේක්ෂකයන් දකින්නෙත් ඒ බලනේ ඉස්මතු කරවන අයමනෙ.

අනික එස්.එම්.එස්. වලින් තෝරනවනම් විනිශ්චය මණ්ඩල මොකටද ? ඒඅ යට ගෙවන නිසා ඉදිරිපත් වෙනවා. විජේරත්න රණතුංගයන්ගේ සිනා හඬ හඬ පටයෙන් පැතිරී යයි.

ගීතයකට වුවද වාදන ශිල්පීන්ගේ ශිල්පීය දායකත්වයට අමතරව ලැබෙන නිර්මාණ ශිලී දායකත්වය පිළිබඳව අපි උනන්දු වූයෙමු.

"වාද්‍ය ශිල්පීන් තමයි ගීතයක් අලංකාර කරලා දෙන්නෙ. ඒ අය තමයි වටේ ඉන්නෙ. අඩු ගානෙ යුතුකමක් තියෙනවා, නම් වශයෙන් නොකිව්වත්, මේ වාද්‍ය ශිල්පීන් තමයි මට මගේ ගායනය අලංකාර කරගන්න උදව් වුනේ කියලා සඳහන් කරන්න. එහෙමවත් වෙනවා හරි අඩුයි. සමහර වෙලාවට හිත් අමාරුවෙන අවස්ථාත් තියෙනවා. දැන් ගීතයේ අයිතිය ගැන කතාකරනවා. එතකොට එතනදි වාදකයා කොතනද ඉන්නෙ ?

දැන් මම ගීතයකට වාදනය කරනකොට මගේ වාදන ශෛලිය වෙනස්. සමහරවිට මම මගේම අලංකාර යොදා ගන්නවා. වාදනයට. ඒ ගීතයම වෙනත් පටිගත කිරීමකදි වෙනත් වාදකයෙක් යොදාගත්තොත් අර මුල් ගීතයට හුරු රසිකයාට මොකද වෙන්නෙ ? ගීතය වාදනය වන හැඩය අනුව අපි නිර්මාණය කරලා වාදනය කරපු කොටස්වලට මොකද වෙන්නෙ ? අන්තිමට සමස්ත ගීතයට ම මොකද වෙන්නෙ ?

වාද්‍ය ශිල්පීන් කළකිරුණාම ඒ අයගෙන් එළියට එන්න තියෙන අලංකාර, නව රිද්ම රටා එළියට එන්නෙ නෑ. ඒ හන්දා නියම රස තියෙන ගීත බිහිවෙන්න තියෙන ඉඩකඩ ඇහිරෙනවා. අදටත් පරණ ගීත රැඳිලා තියෙන්නෙ ඒකනෙ.

දර්ශනපති විජේරත්න රණතුංගයන් සෞන්දර්ය විශ්ව විද්‍යාලයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්යවරයකු හැටියට වර්තමාන සිසුන් පිළිබඳව දරන අදහස පිළිබඳව ඉන් අනතුරුව අප විමසුමට ලක්විය.

විශ්ව විද්‍යාලයේ විෂය නිර්දේශයක්නෙ තියෙන්නෙ. ඒ දේ තමයි උගන්වන්න වෙන්නෙ. ඒ වුනත් මං මේ වගේ යුතුකමක් ඉෂ්ඨ කරනවා ශිෂ්‍යයින් වෙනුවෙ- න්. දැන් "ප්‍රදීපාංජලී" වගේ ශාස්ත්‍රීය වැඩසටහන් අඩුයිනේ. ඒ නිසා විෂය නිර්දේශයේ නැති වුණත් සාමාන්‍ය ගීතයකට සරළව වාදනය කරන අන්දමත් උගන්වනවා. ඒ නිසා හැම ප්‍රසංගයකම වාගේ තබ්ලා වාදනය කරන්නේ මගේ ගෝලයෝ.

නිර්මාණය හැමෝටම පිහිටන්නෙ නෑ. ඒක කලු ලෑල්ලෙ ලියලා උගන්වන්න පුලුවන්කමක් නෑ. ප්‍රායෝගිකව කරලා පෙන්වන්න ඕන. අවාසනාවකට ඒ ඒ අංශ භාරව ඉන්න අයට ඒ හැකියාව නෑ. ශාස්ත්‍රීය සංගීත අංශයට වඩා ව්‍යවහාරික සංගීත අංශයට නිර්මාණකරණය ගැන යමක් කරන්න පුළුවන්. ඒත් ප්‍රශ්ණය අරකයි. ඉතින් තවත් මො- නවද කතා කරන්න තියෙන්නේ ?

විශ්ව විද්‍යාලයට ළමයි ඇතුලත් කරගන්නෙ උසස් පෙළ ප්‍රතිඵලයි, විශ්ව විද්‍යාලයේ "ඉසෙඩ් ස්කෝර්" (Z SCORE) කියන ලකුණු ගලපල. නැතුව දක්ෂයා හොයලා ඇතුලත් කරගන්නවා නෙවෙයි. ඉතින් දක්ෂයෝ විසිවෙනවා හුඟක් වෙලාවට. අර විදියට ඇතුලට ගන්න ළමයින්ට ඕන එදාම හවසට හරි සහතිකය ලැබෙනවනම් ඒක අරගෙන ගෙදර යන්න මිසක් ශිල්පය නිර්මාණාත්මකව හදාරන්න නෙවෙයි. ඉතින් ආර්ථික හැකියාව තියෙන දක්ෂයෝ පෞද්ගලික ආයතනවලින් තමන්ගේ උපන් හැකියාව ඔපමට්ටම් කරගන්නවා.

පැය දෙකකට ආසන්න වූ මෙම සාකච්ඡාව තුලින් වර්තමාන සංගීත ක්ෂේත්‍රයේ හරස්කඩක් හුවා දවනවා නොවේදැයි මොහොතකට සිතිණි. අපගෙන් වියෝවුවද මෙකී කරුණු කාරණා ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතිය අපේක්ෂා කරන්නන්ගේ අවධානයට ලක් විය යුතු දේ නොවේද ? පමා වී හෝ ඒ වෙනුවෙන් අප හට කළ හැකි යුතුකමයි අප විසින් මේ ඉටු කිරීමට යෙදුණේ. විජේරත්න රණතුංග වාද්‍ය විශාරදවරයාණනි,
ඔබට නිවන් සුව !

LANKAN AUTO CARE

Licensed Roadworthy Tester (R.W.C)

ALL MECHANICAL REPAIRS
LOG BOOK SERVICE | ELECTRICAL REPAIRS
AUTO TRANSMISSIONS | BRAKES & CLUTCHES
FUEL INJECTION | COMPUTER DIAGNOSTIC

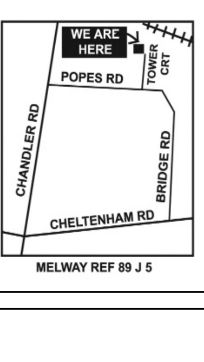

Ranjith Perera
Mob: 0409 866 886

9798 2200

14/30 Tower Court
Noble Park 3174